

LAIVAS

No. 29. Metai IX

Liepos-July 13, 1929

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija.

LK. 16, 1-9.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokiniams šitą prilyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo užvaizdą. Tas buvo jam apskūstas, kaip kad būtų išaikvojęs jo lobį. Todėl jis pasišaukė jį ir jam tarė: Ką tai girdžiu apie tave? Duok apyskaitą savo užveizdavimo, nes jau nebegali toliau būti užvaizdu. Užvaizdas gi pats sau vienas sakė. Ką veiksiu, kad mano valdovas atima iš manęs užveizdavimą? kasti neįstengiu, elgetauti gėdžiūnes. Žinau, ką darysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kuomet busiu atstatytas nuo užveizdėjimo. Taigi jis suvadino savo valdovo skolininkus vieną po kito ir sakė pirmajam: Kiek tu esi skolingas mano valdovui? Tas atsakė: Šimtą statinių aliejaus. Jis jam tarė: Imk savo raštą, greitai sėskis ir rašyk: penkias dešimtis. Po to jis tarė kitam: Tu gi kiek esi skolingas? Tas jam pasakė: Šimtą saikų kviečių. Jis jam tarė: Imk savo raštą ir rašyk. Aš-

Lekcija.

ROM. 8, 12-17.

BROLIAI: mes neesame kūno skolininkai, kad gyventumėm kūniškai. Nes jei jūs gyvensite kūniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kūno darbus, būsite gyvi. Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie Dievo vaikai. Jūs juk gavote ne vergystės dvasią, kad jums vėl reikėtų bijotis, bet gavote išnūstės dvasią, kurioje šaukiame: Abba, Tėve! Pati Dvasia duoda liūdi jimą mūsų dvasiai, kad mes esame Dievo vaikai. O jei mes esame vaikai, tai ir tėvainiai; tėvainiai Dievo ir bendrai tėvainiai Kristaus, jei tik drauge kenčiame, kad būtumėm drauge ir pagarbinti.

tuonias dešimtis. Valdovas pripažino neteisią užvaizdo gudrumą, nes šio pasaulio vaikai gudresni su sau lygiais už šviesos vaikus. Ir aš jums sakau: Darykite sau prietelių pagelbą apgaulingų turty, kad jums mirus priimtų jus į amžinąsias padangtes.

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elgkitės kaip vyrai ir bukite stiprūs. Visa ką jus darote, tebunie daroma meilėje” (I Kor. 16, 13-14).

“Dabar pasilieka tie trys dalykai, ti-

kėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausias tarp jų yra meilė” (I Kor. 13, 13).

“Kas-gi išsigins manęs žmonių akyvaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akyvaizdoje” (Luk. 12, 9).

Apveizdos Keliai.

Stebėtina Dievo Apveizda. Nesu-
prantamas mums tamsiems žmonėms
josios veikimas. Daug nesirūpina nei
įžiūrėti kur nors tą veikimą. Bet jis yra.
Jis reiškiasi visur ir nuolatos.

Dievo galybė — ne žmonių galybė.
Žmonių galybė sunaikinama ir sugriau-
nama. Dievo galybė — ne. Dievo Ap-
veizdos planai sutaisyti visam šio pa-
saulio gyvavimo laikui. Žmonių planai,
labai geri, jei siekia kiek-ne-kiek metų
priešakinį.

Žiūrint į žmonių gyvenimo istoriją,
galima įžiūrėti, kaip jie nekarta grim-
zdo, skendėjo, gi Dievas juos iš pas-
kandos ištraukė. Pasiskandinimus žmo-
nės vieni kitiems parengdavo ir rengia.
Dievas galėjo juos taip palikti. Bet ne.

Jis traukė ir traukia juos iš bedug-
nės.

Dievas leidžia vienai žmonijos da-
liai nugrimsti, sulyg jos pačios noro
ir susitvarkymo. Jis duoda kad jie pa-
ragautų užginto vaisiaus ir patirtų to
apvertinų išdavų. Kitiems leidžia pri-
sižiūrėti į anų nelaimę. Iš to viso Die-
vas semia sau garbės, žmonėms nau-
dos.

Pavyzdžiui galima pasirinkti Fran-
ciją. Ji buvo vadinama "vyriausioji Ba-
žnyčios Duktė." Ji buvo savo Motinai
labai ilgai ištikimā. Ji davė daug šven-
tųjų, daug išrinktųjų, daug mokslo vy-
rų ir įstaigų. Bet, galop, pakėlė ranką
prieš savo Motiną. Jai iškasė gilią du-
bę. Kelią į duobę pirmą aplaistė krau-
ju josios ištikimų sūnų ir dukterų. Duk-
tė sakė palaidos Motiną Bažnyčią ir jos
Francijoje beliks tik miglota atmintis.

Taip Francijos, vyriausios Bažny-
čios Dukters, žmonės, ar, geriaus sak-
kant jų dalis, sumanė apsieiti be Baž-

nyčios. Išsižadėjo Dievo paliktos Va-
dovės. Užsimanė eiti naujai apsirink-
tais keliais, bet ne Dievo, nei Jo Baž-
nyčios nurodytais.

Džiaugėsi Francijos valdžia nusikra-
čiusi Bažnyčios. Ji eina savo naujais
keliais. Bet kas čia? Jie sunkūs. Jie sli-
dūs. Jie gruoblėti. Eina, bet vis klum-
pa. Eina, bet kentėjimai ją lydi. Pra-
nyko rožės, kurias sau įsivaizdavo ant
naujų kelių. Liko tik dygūs erskėčiai.

Štai Dievo Apveizda nugrimzdusią
Franciją ima už rankos. Ji kelia ją iš
pasinėrimo netikėjimo ir nedoros pel-
kių.

Liurde ją aprūpina Šv. Panos Ma-
rijos nuolatinis, stebuklingu užtarymu.
Jai Ji duoda naujų šventųjų, kaip va,
Joanną Arkietę, Teresę, Mažąją Gėle-
lę ir kitų.

Vaikai tų, kurie laidojo Francijoje
Bažnyčią, šiandien padeda ją prikelti,
išaukštinti, papuošti, pasodinti ant pri-
deramo sosto.

Prisižiūrėkime iš daugybės faktų ir
įrodymų į vieną naują.

Didžiausioji inžinierių mokykla Fran-
cijoje "Ecole Central de Arts et Ma-
nufactures" apvaikščiojo šimtmetines
savo įsisteigimo sukaktuves. Didelės
iškilmės lydėjo minėjimą. Jame dalyva-
vo pats Respublikos Prezidentas Dou-
mergue, didžiausieji Francijos mokslin-
inkai ir tūkstančiai inžinierių iš visos
šalies dalių.

Bet štai, kas užsipelno ypatingo
pastebėjimo. Mokyklos direktorius, p.
Leonas Guillet, Mokslo Akademijos na-
rys ir didžiausias žinovas metalų sri-
tyje, lygiai kiti komisijos nariai pa-
reiškė nuomonę, kad žymiausioji iškil-
mės dalis būtų paskirta dėkonei.

Mišlos.

Parapijinėje bažnyčioje, St. Nicholas des Champs, kurios ribose mokykla yra, buvo atlaikytos šv. Mišios, esant Šv. Tėvo Legatui, Kardinolams Lucon ir Dubois, trims arkivyskupams ir dešimčiai vyskupų. Pamaldose buvo oficialiai atstovaujami Respublikos Prezidentas ir Viešųjų Darbų Ministeris. Buvo daug kunigų, buvusių kitados inžinieriais.

Prieš pačias Mišias kardinolas Dubois įlipo į sakyklą. Iš ten jis priminė klausytojams, kaip Šv. Tėvas yra susidomėjęs visa ku, kas prisideda prie išplėtimo tikrojo mokslo ir civilizacijos. Po to perskaitė Šv. Tėvo, Pijaus XI, telegramą, kuria jis laimina mokyklos direktorių, visus dalyvaujančius sukaktuvių minėjime, šaukdamas Aukščiausiojo palaimos jiems, jų darvams, jų profesijai ir viešai gerovei.

Po Evangelijos pasakė pamokslą

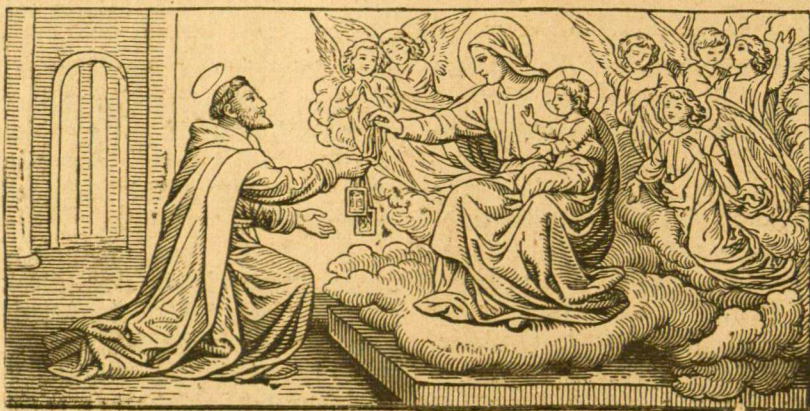
Katalikų Instituto rektorius. Jis iškalbingais žodžiais, pilnas dvasios, piešė santykius tarp mokslo ir religijos.

Jis sveikino inžinierius ir tų religinių iškilmių sumanytojus ir vykintojus, iškeldamas aikštėn tai, kad 50 metų atgal niekas nebūtų drįsęs tokio žingsnio daryti. Tuomet, mat, būta tokių filozofų, kurie pastatė mokslą ir religiją kaip du nesutaikomu priešų.

Tie laikai jau praėjo. Dabar juokai daroma iš tų laikų argumentų prieš religiją. Ir delko turėtų būti skirtumas tarp pasaulinių ir dvasinių mokslininkų? Ar ne abeji jie tarnauja tiesai? Tikrieji tiesos mėgėjai ir mylėtojai turėtų draugiškai eiti pirmyn tiesos keliu ir nešti palaimą mokslui ir žmonijai.

Netoli esąs tas laikas, kalbėjo pamokslininkas, kuomet kryžius paims visus savo glėbin, kurie myli tiesą.

— 0 —

Kristaus Patarimų Kelias.

Rašo: *Kun. K. Matulaitis, M.I.C.*

62. Pamaldumas prie šv. Jėzaus Širdies.

Visais amžiais šventieji garbino šv. Jėzaus Širdį, bet nuo XVII amžiaus tarsi pamaldumas išsiplėtė; apėmė visas mylinčias Jėzų sielas. Didieji Bažnyčios mokytojai ir šventieji: Augustinas, Bernardas, Boneventura, Tomas Aquinietis, Mechtilda, Gertruda, Katarina Sienietė ir kiti savo raštuose paliko įrodymus, jog jie gyvai atjautė pervertą Išganytojo širdį, kuri tiek daug numylėjo juos ir visus žmones.

1675 metais apsiereiškė Išganytojas pal. Margarietai Marijai Alacoque, kuomet ji klūpojo ir meldėsi prieš įstatytą šv. Sakramentą, parodė erškėčiuotą savo širdį, degančią meile, su juodu skausmo kryželiu ant viršaus. Išganytojas pareiškė jai norą, kad visi žmonės žinotų ir suprastų Jo Širdį, o Jisai pažadėjo šv. Širdies gerbėjams gausias ir nepaprastas malones.

Bažnyčia ištirinėjo dalyką ir įsteigė šv. Jėzaus Širdies šventę, Dievo Kūno oktavai pasibaigus, penktadienyje. Be to, Bažnyčia pavedė visą birželio mėnesį šv. Jėzaus Širdies garbei.

Kodel mes turime mylėti ir būti pamaldūs prie Jėzaus šv. Širdies?

1. Kaip proto bustyne skaitome smegenis, galvą, taip meilės simbolių turime širdį. O širdies neskiriame nuo asmens, — gerbdami gerą asmens širdį, jo meilę, — gerbiame tą patį asmenį. Kas bučiuoja savo tėvui ar motinai ranką, tas nėra vien jų rankos garbintojas, kuri jiems daug gero padarė, bet tuomi parodo savo pagarbą, meilę, atsidavimą savo tėveliams.

Turime V. Dievo įsakymą: "mylėsi

Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visomis savo jėgomis, visomis savo mintimis." (Luk. 10, 27) t. y. iš visos širdies, atvirai, nuoširdžiai. Išganytojas, Jėzus Kristus, yra Antrasis Asmuo šv. Trejybės, Dievo Sūnus, — užtat ir Jį privalome mylėti visa širdimi, nes ir Jisai mus numylėjo visa savo širdimi. Kas myli ir garbina Jo šv. Širdį, tas myli ir garbina Išganytoją.

2. šv. Jėzaus Širdis yra mums kilniausias pavyzdys. Kas nori būti išganytas, privalo jam panešėti, kaip Apaštalas sako: "kuriuos jis išanksto pažino, tuos išanksto ir paskyrė, kad jie būtų tos pačios išvaizdos, kaip jo Sūnaus paveikslas." (Rom. 8, 29.) Ir Išganytojas ragina: "mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies." (Mat. 11, 29.)

3. Garbindami Jėzaus Širdį, garbiname šv. Trejybę, nes Išganytojas yra kartu antrasis Asmuo šv. Trejybės: "jūs pažinsite, kad aš esu savo Tėvuje" (Jono 14, 20) "aš Tėvuje ir Tėvas yra manyje." (Jon. 14, 12) "Ramintojas, šventoji Dvasia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus viso išmokins" (Jon. 14, 26).

4. Išganytojas pats nori, kad mes mylėtume Jo šv. Širdį, supratę begalinę Jo meilę. "Aš atėjau ugnies siųsti į žemę ir ko gi norėčiau, jei ne kad kurentųsi?" (Luk. 12, 49) "Jei kas mane myli, tas laikys mano žodžius; ir mano Tėvas jį mylės" (Jon. 14, 23). Galime ir privalome Jėzaus Širdį mylėti, kuri "mus mylėjo ir apiplovė mus savo krauju nuo mūsų nuodėmių." (Apr. 1, 5.)

5. Mylėdami ir garbindami Jėzaus Širdį, atlyginame už sugedusių žmonių juodą nedėkingumą savo Atpirkėjui.

6. Išganytojo Širdis — tai tikra žmogiška širdis, pilna užuojautos, kaip liūdi-

ja Apaštalas: "turėdami didį vyriausiąjį kunigą, kurs įėjo į dangų, Jėzų, Dievo Sūnų, laikykimės išpažinimo. Nes mes turime vyriausiąjį kunigą ne tokį, kur negalėtų užjausti mūsų silpnybių, bet gundytą visais žvilgsniais panašiu būdu, tačiau be nuodėmės. Todėl artinkimės su pasitikėjimu į malonės sostą, kad gautumėm pasigailėjimo ir rastumėm malonės tinkamai pagalbai." (Žyd. 4, 14-16).
Kas darytina?

1. Karštai mylėk ir garbink šv. Jėzaus Širdį.

2. Įsirašyk į Šv. Jėzaus Širdies broliją. Ir kiek kartų pažvelgsi į medalikėlį, — pažadink savyje meilės ir dėkingumo jausmus.

3. Suprask gerai Jėzaus Širdį ir Josios dorybes: nuolankumą, kantrybę, malonumą, savęs atsižadėjimą, Dievo valiai atsidavinimą, skaistybę, užuojautą artimui nelaimėje.

4. Tas dorybes įgyvendink savo širdyje ir veikime. Rūpinkis, kad tavo artimieji taipgi pamylėtų Jėzaus Širdį.

5. Pasitikėk Jėzaus Šv. Širdžiai, žinok, jog davėsi ragotine perverti, kad tu joje galėtumei rasti malonių versmes. Prie Jėzaus Širdies skubėk, maldauk, o nežūsi.

63. Jėzaus Kristaus pažadėjimai.

Mūsų Viešpats Jėzus Kristus teikėsi apreikšti šv. Margarietai Marijai Alacogue savo Šv. Širdies begalinius palaimų ir malonių turtus, skiriamus tiems, kurie mylės ir garbins Jo Šv. Širdį. Tie pažadėjimai yra surašyti šventosios Margarietos Marijos gyvenimo ir darbų aprašymuose ir Bažnyčios vyresnybės leista juos platinti. Čia paduodu juos ėmęs iš lietuvių kalba pasirodžiusios knygutės: "Jėzaus Širdis ir kunigas" kun. B. A. vertime, 1928 m. Kaune.

1. *Pažadėjimai tiems, kurie darbuojasi sielų išganymui.*

"Mano dieviškasis Atpirkėjas davė man suprasti, kad visi, kurie darbuojasi sielų išganymui, turės dovaną net kiečiausias sielas sugraudinti; jie darbuosis su stebuklingu pasisekimu, jei tik patys bus nuoširdžiai pamaldūs prie šv. Širdies."

"Užtenka padaryti, kad dieviškoji Širdis būtų žinoma, ir tada jau palikti Jam rūpesti pripildyti Jo malonės patepimui Širdis, kurias Jis išsirinko: laimingas tas, kuris į šį skaičių pateko."

2. *Norintiems pasilaisvinti.*

"Aš turiu vilties, kad dieviškoji Širdis yra gausas ir neišsemiamas gailestingumo ir malonių šaltinis... kad teisingą Dievo rūstybę dėl tiek daug prasikaltimų numalšintų..., atsižvelgdamas į tą meilę, kurią Jisai turi tai šv. Širdžiai, Dievas nusidėjeliams" atleis. Šv. Širdis "yra tarytum tvirtovė ir užtikrinta prieglauda visiems vargingiems nusidėjeliams, kurie tik Joje nori pasislėpti, kad dieviškoji teisybė jų nepasiektų."

"Šv. Širdis yra visagalinti gailestingumui pasiekti."

"Šv. Širdis trokšta didelę daugybę atitraukti nuo pražūties kelio ir sugriauti šetono karalystę sielose, kad jose įkurtų meilės karalystę."

"Aš nežinau jokio kito pamaldumo laivinimo, kuris taip trumpu laiku pajęgtų sielą atvesti prie aukščiausio tobulumo."

3. *Pažadai Vienuolijoms.*

"Jis man pažadėjo... išlieti savo degančios meilės saldžiausio patepimo ant visų bendrijų, kurios šv. Širdį garbina ir ypatingai atsiduoda Jos globai: Jis tolims savo dieviškosios teisybės bausmes, kad jas padarytų vėl uolias, jei jos atauštų."

MARIJA IŠGELBĒJO.

Afrikon keliauja daug europiečių ir amerikiečių. Vieni nori aplankyti tū šali, kiti pamedžioti laukinių žvėrių, kurių ten daug yra. Nevienas keliauninkų randa sau ten nelaimių ir net mirtį.

Neseniai Centralinėje Afrikoje, Ugandoje, prie Kamuti sodybų atsitiko tokis įvykis.

Nekuris Tamas Shanakan kemistas, paimtas darbuotis Tinjo'je, Ugandoje pakliuvo didžion nelaimėn. Joje jis šaukėsi Marijos pagalbos ir jos sulaukė.

Daktarai, nelaimės kiti liudininkai pripažįsta, kad ištikrųjų įvyko nepaprastas dalykas, kad tas vyras, sloniaus (dramblis) taip daužytas, netekęs nuovokos, gabentas 50 mailių iki ligoninei, ten atgavo sąvoką, atliko išpažintį ir priėmė kitus ligonių sakramentus. Savo nelaimę apsakė jis pats ir pasirašė.

Jo pasakojimą užrašė Tėvas Jansen, Aukštojo Nylo Vikarijato, Tėvų Mill Hill, narys. Nelaimingasis taip nupasakojo:

“Ne kas kitas tik Švenčiausioji Motina mane išgelbėjo nuo baisios mirties. Jūs galite šią istoriją papasakoti kiekvienam.

Pirmą mėnesio dieną aš išėjau medžioti dramblių netoli jūsų Buluba Misijos. Aš pasiėmiau su savim fotografavimo prietaisą. Pamačiau nedidelį, jauną drambliuką. Pasigailėjau jį nušauti. Nusprendžiau jį nufotografuoti, kad turėčiau jo paveikslą. Įsilipau į medį. Vos spėjau atsisėsti ant jo šakos, kaip išgirdau smarkų ėjimą tarp aukštų žolių. Štai prie mano medžio du didžiuliai drambliai. Juodu savo galin-gais snapais pastvėrė medį. Pasuko vienon, kiton pusėn. Taip padarė daug

kartų. Aš laikiausi medyje. Galutinai, juodu pastvėrė medį rauti ir jį išrovė su šaknimis.

Čia prasidėjo mani baisioji nelaimė. Vienas dramblių pastvėrė mane savo snapu, iškėlė aukštyr ir trenkė į medį. Kraujas pasipylė iš mano burnos, nosies ir ausų. Skausmai baisiausi suspaudė mane. To negana. Jis vėl pastvėrė mane, iškėlė ir, trenkęs žemyn, ėmė daužyti savo snapu.

Čia, Tėve, aš prisiminiau Tavo įspėjimus ir ėmiau šauktis Marijos pagalbos. “O Marija, neleisk man mirti be sakramentų.” Vos spėjau ištarti tuos žodžius, dramblis sustojo mane daužęs ir, lengvai paėmęs mane padėjo ant minkštos žolės. Toliau nežinau, kas su manim atsitiko. Aš atsibudau čia šioje ligoninėje. Čia dabar aš visa kuo aprūpintas. Tikiu, kad Švenčiausioji Motina mane išgelbėjo.”

Seserys Misijonierės Afrikos Miškuose.

A. JAKŠTAS — MATEMATIKOS DAKTARAS.

I š L i e t u v o s praneša, kad nenuilstantis mūsų kultūros dirvoje darbininkas Prelatas Aleksandras Dambrauskas-Jakštas susilaukė iš akademikų malonaus ir tinkamo darbų įvertinimo. Iš dalies jo nuopelnai buvo pagerbti, kai Humanitarinių mokslų fak. suteikė garbės profesoriaus titulą už darbuotę literatūros ir kultūros dirvoje. Dabar štai už darbą matematikoj Mat. Gamtos fak. suteikė garbės daktaro laipsnį. Diplomo iškilmingas įteikimas įvyko š. m. gegužės mėn. 30 d. 16 val. vak. didž. Un-to salėj, dalyvaujant daugeliui profesorių, studentų ir šiaip publikos.

Posėdį atidarydamas, Mat.—Gamtos fak. dekanas prof. Z. Žemaitis apibūdino gerb. prelato darbą visuomenėj ir mokslinėj srity, kiek ilgiau apsisistodamas prie matematinių darbų. Palinkimą prie matematikos ir gabumų tam prelatas jautė iš pačios jaunystės. Baigęs šiauliuose gimnaziją, pasirinko ne kokius kitus mokslus, bet matematikos Petrapilio universitete.

Pirmametis studiozas jau pasirodė aiškiai pribrendęs gilesniems matematikos klausimams ir galįs puikiai juose orientuotis. Tačiau nors prie matematikos ir jautė prisirišimą, bet sekdamas savo širdies balsą jautė, kad vien matematika neturi sudaryti jam siauros specialybės rato. Nebaigęs ištisai nė pirmojo kurso, pasirinko kunigo pašaukimą ir stojo Kaino kunigų seminarijon. Tam laikui su matematika turėjo atsisveikinti, nes pirmon galvon reikėjo griebtis teologinių studijų. Prie matematinių klausimų grįžo, kai už pasipriešinimą vyriausybei buvo ištremtas Ustiužnon (Novgorodo gub.) Čia priėjo prie ištisos serijos trigonometrinių sistemų. Ir toliau įvairiais laikotarpiais užsiimdamas matematika, su-

rinko daug medžiagos apie tiesiąją liniją, paskelbė nemaža straipsnių įvairiuose žurnaluose ir ilgesnių darbų, iš kurių plačiau žinomi jo pedagoginės matematikos veikalai.

Savo matematiškuose raštuose A. Jakštas pasirodo originalus matematikos terminijos kūrėjas. Tiesa, gal iš jo giliai apgalvotų terminų yra šiek tiek ginčytinų, — toks jau kiekvienos terminologijos likimas, jei ji nori būti apdirbta ir priimta bendram naudojimuisi. Tačiau, galutinai priimamoj terminologijoj Jakšto indėlis turės rasti savo vietą.

Po dekanų kalbos Fakulteto sekretorius perskaitė Mat.—Gamtos Fakulteto Profesorių Tarybos nutarimą ir diplomą. Ceremonialei daliai pasibaigus, gerb. daktaras perėjo skaityti mokslinės paskaitos: “Hoene Wronski kaip matematikas.” Dekanas prof. Z. Žemaitis, įteikdamas diplomą, naujam daktarui linkėjo dar ilgai ilgai gyvuoti ir savo raštais nešti vis naujų vertybių mūsų kultūros lobynan. To ir mes iš širdies linkėtume.

PORCIJUNKULĖ.

ATLAIDŲ ISTORIJA.

Žodis “Porcijunkulė” reiškia mažą sklypelį. Porcijunkulės kopyltėlė liko pavadinta nuo to, kad ji buvo pastatyta ant mažo sklypelio žemės, priklausančio Benediktinų vienuolijai šale Sibusio kalno, netoli Asyžiaus. Iš čia paėmė ir Porcijunkulės atleidų vardas.

Tą kopyltėlę ketvirtame šimtetyje pastatė iš šventosios Žemės grįždami keliauninkai-eremitai, kurie su savimi parsinešė relikvijas iš šv. Dievo Motinos

karsto. Ligi šiai dienai toji mažutė koplytėlė tebestovi ir joje randasi Dangun Ėmimo Šv. Dievo Motinos, daugybe angelų apsuptos, paveikslas. Tą paveikslą žmonės praminė "Angeliškoji Marija."

1075 metais toji koplytėlė taip buvo apgriuvusi, kad prie jos gyvenusieji Benediktinai išsikėlė į Subasijo kalno vienuolyną.

Šv. Pranciškus, atstas Šv. Damijono ir Šv. Petro bažnytėles, rado šią visų apleistą, begriuvančią koplytėlę. Ją pataisęs, pradėjo čia kurti savo garsią Pranciškonų vienuoliją; nepaprastam Šventojo džiaugsmui 1211 metais koplytėlę su sklypeliu žemės Benediktinai dovanėjo visiškai jo nuosavybei. Greta koplytėlės Pranciškus su broliais pasistatė triobelę iš šakų, aplipdė moliu ir medžių šakomis apklojo stogą; sėdynių, nei statulų čia nebuvo; lovų vietoje turėjo šiaudų prikimštus maišus.

Kadangi ši koplytėlė buvo pradžia kuriamos garsios Šv. Pranciškaus vienuolijos, kuriai Dievas suteikė ypač gausias, savęs tobulinimo ir sielų išganymo kelyje, malones, todėl Šventasis pasiryžo maldauti Šv. Tėvą tai koplytėlei ypatinų atlydų.

1221 metais, brolio Maseo lydimas, Šv. Pranciškus atvyko į Romą pas popiežių Honorijų III.

Puoles prie Šv. Tėvo kojų taip meldė: "Aš norėčiau, kad kiekvienas, kurs bus savo nuodėmes išpažinęs, gavęs iš kunigo išrišimą ir šitoje mūsų bažnytėlėje pasimeldęs už Bažnyčios reikalus, gautų visišką atleidimą visų savo nuodėmių ir bausmių už jas nuo pat savo krikšto iki tai valandai, kada jis bus Porcijunkulės bažnyčią įžengęs."

Šis prašymas buvo nepaprastas; ligi tam laikui Šv. Tėvas niekam panašių atlydų nebuvo suteikęs; ilgai prisėjo šventajam maldauti, kol Popiežius, pasitaręs su Kardinolais, galutinai sutiko prašymą

patenkinti. Atlaidams įsigyti buvo skirta tik viena diena metuose, būtent rugpjūčio 2 diena; atlydai turėjo prasidėti rugpjūčio 1 d. pirmaisiais Mišparais ir baigtis rugpjūčio 2 d. saulei leidžiantis.

Per 240 metų atlydai tegalima buvo įsigyti tik Porcijunkulės bažnytėlėje; vėliau Šv. Tėvas Grigalius XV juos suteikė visoms Pranciškonų vienuolijos bažnyčioms; Popiežius gi Pius IX pradėjo teikti visoms kitoms, tų atlydų prašančioms, bažnyčioms.

PORCIJUNKULĖS ATLAIDAMS ĮSIGYTI SĄLYGOS.

I. Atlikti Šv. išpažintį ir priimti Šv. Sakramentą.

Šv. išpažintį galima atlikti viena diena prieš atlydų pradžią, būtent, liepos mėn. paskutinę dieną. Kas dėl svarbių priežasčių atlydų įsigijimą turi atidėti ligi artimiausio sekmadienio, tas Šv. išpažintį gali atlikti šeštadienyje. Eiti Šv. išpažinties ir priimti Šv. Sakramentą galima bet kurioje bažnyčioje (Pius IX liepos 12 d. 1847 m.)

Kas eina išpažinties kas savaite, tam nėra reikalo atskirai eiti Šv. išpažinties Porcijunkulių atlydams pelnyti (Breve iš Spalio 6 d. 1870 m.); nebent, prieš lankant bažnyčią, įpultų į sunkią nuodėmę.

Taip-pat, jeigu kas, atlikęs Šv. išpažintį ir priėmęs Šv. Komuniją, prieš pradėdamas lankyti bažnyčią, įpultų į sunkią nuodėmę, privalo iš naujo atlikti Šv. išpažintį, kad įsigijus atlydus. Negalint tai padaryti belieka sužadinti tobulą gailėtį su tvirtu pasiryžimu prie pirmos progos priėti Šv. išpažinties.

II. Bažnyčios Lankymas.

Atlydus galima pelnyti lankant tik tą bažnyčią, kurioje, tam tikru Šv. Tėvo raštu tie atlydai yra įvesti; paprastai

1085181

Porcijunkulės atlidai — tose bažnyčiose esti iškilmingai švenčiami. Lankant bažnyčią reikia būtinai bažnyčioje sukalbėti bent 5 Tėve mūsų, 5 Sveika Marija ir 5 Garbė Dievui Tėvui Bažnyčios ir Šv. Tėvo intencija. Galima kalbėti ir kitas maldas, tik visuomet viršminėta intencija.

Lankymo laikas yra nuo rugpiūčio 1 dienos Mišparų ligi rugpiūčio 2 dienos saulės nusileidimo.

Tie, kurie del svarbių priežasčių atlidų įsigijimą turi atidėti ligi artymiausio sekmadienio, juos gali pelnyti sekmadienyje nuo pat ryto ligi saulei leidžiantis. Kas įsigijo atlidus Porcijunkulės dienoje, jų antrą kart sekmadienyje pelnyti negali.

III. Koki atlidai ir kiek kartų įsigijama?

Porcijunkulės atlidai yra visuotini. Jeigu žmogus, įgijęs tuos atlidus, tuojau staiga mirtų, tiesiog atsiektų dangų. Visos laikinos ir pomirtinės baumės skaiestykloje už nuodėmes, dėka nepaprastos meilės Šv. Pranciškaus prie Viešpaties Jėzaus, yra dovanotos.

Porcijunkulės atlidai įsigijama tiek kartų, kiek kartų bus atlankyta bažnyčia ir joje pasimelsta Šv. Tėvo ir Bažnyčios intencija.

Atlidus galima aukoti ir už mirusių sielas (dūšias).

Tikiuosi, brangus katalike, supratai kiek dideli dvasios turtai slepiasi šių atlidų įsigijime, ir kas reikalinga juos pelnyti. Pasirūpink jais ne tik pasinaudoti patsai, bet pasakyk apie juos ir kitiems.

Begalinio bus džiaugsmo, kuomet pats ir kiti tavo gražiu patarimu pagydyti iš sielos sopulių, amžinybėje šv. Pranciškaus laimė atsieksite.

KATALIKŲ PASAULY

YOKOHAMA (Japonija). Čia vienuoliui Maristui, broliui J. B. Gasehy, šv. Juozapo Kolegijos Yokohamoje, direktoriui tapo suteiktas "Legion of Honor" ženklas.

Francijos konsulas, p. de Bellefon įteikė vienuoliui tą žymiausią pagarbos ženklą šv. Juozapo Kolegijos salėje, kurioje buvo prisirinkę labai daug ir žymių žmonių.

Brolis Gaschy toje kolegijoje direktoriauja nuo 1912 m. 1923 metų žemės drebėjimas ir ugnis beveik visiškai sunaikino kolegijos namą ir išvaikė studentus.

Tas vienuolis direktorius savo pasišventimu atstatė kolegiją ir susilaukė dar daugiau studentų, negu turėjo.

PARYŽIUS. (Francija). Sesuo Cecilia Rouaud, galestingoji sesuo, jau darbavosi kaip sesuo, 1870 m. karo laukuose. Ji buvo vokiečių paimta nelaisvėn ir nuteista karo lauke sušaudyti. Ji jau buvo nuvesta į nužudymo vietą, bet, kaip išsireiškė, Lodeve majoras, įteikdamas jai "Legion of Honor," Kryžių, ji buvo stebuklingai išgelbėta.

Prancūzų kariuomenė, nieka nežinodama, padarė puolimą ant vokiečių lygiai ten, kur rengėsi sušaudyti suimtąją vienuolę.

Vokiečiai, staiga užpulti, nespėjo į serį iššauti ir nudumė savais keliais, o francūzai atgriebė savo nelaisvę.

Ta sesuo dabar turi 86 metus ir vis dar uoliai ir sekmingai darbuojasi, prižiūredama ligonius.

Kaip mainosi laikai. Ne taip seniai vienuolius ir vienuoles vijo lauk iš Francijos, o dabar apdovanojo garbingiausiais ženklais. Ima suprasti, kad vienuoliai šaliai neneša nieka bloga, bet daro labai daug gero.

ŠV. JĖZAUS ŠIRDIES INTRONIZACIJA.

Rašo Kun. Dr. J. Vaitkevičius, M.I.C.

1. Tiesa. 2. Gyvybė. 3. Šventumas arba tobulumas. 4. Dievo malonė. 5. Teisingumas. 6. Meilė. 7. Ramybė.

Šias Kristaus karalystės ypatybes Bažnyčia išvardina prefacijoje Kristaus karaliaus šventei.

1. Tiesa.

Nieks negali abejoti, kad kiekvienam žmogui yra reikalinga tiesa. Jeigu pažvelgsime į civilizuoto pasaulio išlaidas apšvietos reikalams, be didelių aiškinimų suprasime tos tiesos reikalingumą, bet kartu ir jos brangumą, tiesa nepigiai atseina. Jungtinės Valstijos kas metai išleidžia apie keturis milijonus dolerių meteorologinių stočių palaikymui, kad iš jų darbuotės sužinotų, koks bus oras porą dienų anksčiau, jeigu ruošiasi audra, kad nors kiek anksčiau ją pramačius ir tinkamai pasiruošus ją pasitikt.

Tačiau visos visų viso pasaulio mokslo įstaigų surastės tiesos negali lygintis su tomis, kuriuos liečia žmogaus asmenį, kurios pasako kas yra žmogus, kokia jo ateitis, kas laukia jį po mirčiai ir kaip jis turi ruoštis pasitikti amžinastį.

Pirmųjų tiesų nežinodamas, žmogus gali turėti ne taip patogų gyvenimą, gali išstatyti pavojui savo gyvybę, arba netekti jos visai; bet, nežinodamas antrųjų, gali padaryti sau skriaudą, kuri nesibaigia niekadės, gali netekti amžinos gyvybės. Tiesa yra tos rūšies gaivalas, kad ji nesitraukia žmogui iš kelio, bet triuškina jį, jeigu žmogus nepasiruošęs norės ją pasitikt, lygiai kaip traukinys triuškina neatsargų keleivį, kurį pagauna po savo ratais.

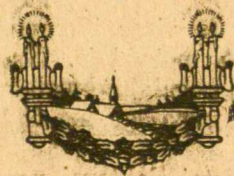
Kur jų galima pasisemt? Tiesų, liečiančių mūsų amžinastį negalima pa-

sisemti nė teleskopo, nė mikroskopo pagelba, negalima surasti nė chemijos laboratorijoje, nė keliaudami aplinkui pasaulį, nė skaitydami bedieviškus laikraščius ir knygas. Gausiai, neklaidingai ir dovanai jas telkia tik tiesos karalius. Todėl padarę savo namuose jo intronizaciją, turime stengtis visa širdimi pažinti jį, jo atneštąją tiesą, jo įstatymus, turime prašalinti visus bedievybės šaltinius, visus bedieviškus laikraščius ir knygas, o semti išganingą tiesą iš tikro, nesudrumsto šaltinio.

Intronizaciją padaręs taip darysiu, taip man Dieve padėk!

2. Gyvybė.

Kristus yra visokios gyvybės šaltinis ir karalius. Kiekviena žolėlė, kiekvienas vabalėlis turi pradžią iš jo. "Visa per jį padaryta, ir be jo nepadaryta nieko iš to, kas padaryta. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa." Jono 1. 3, 4. Bet už visą labiausia jis yra dangiškosios gyvybės karalius, jis yra pati gyvybė, kuri yra mums apsireiškusė. "Aš esmi kelias, tiesa ir gyvybė." (Jono 1g. 6.) Aš vynmedis, jūs vynmedžio šakelės. Kas pasilieka manyje, ir aš jame, tas neša daug vaisiaus, nes be manęs jūs nieko negalite padaryt." (Jono 15, 5.) "Skelbiame jums amžinąją gyvybę, kuri pas Tėvą ir mums pasirodė." (I Jono 1. 2.).

MUSŲ DARBAI

“Laivas” ir jame skyrius “Mūsų Darbai” vis labiau suįdomina žmones katalikus. Auga “Laivo” šeimynėlė. Auga jo darbo vaisiai. Uolieji “Laivo” skaitytojai randa vis daugiau skaitytojų.

“Laivo” leidėjams, Tėvams Marijonams, malonu dirbti ir vis daugiau sunkių darbų prisiimti, matant kaip geraširdžiai žmonės tai atjaučia, dirba patys ir padeda dirbti.

Ypatingai malonu pastebėti, kad daug “Laivo” skaitytojų persiima ta broliška tarpusavia meile. Jie dalinasi skausmais ir džiaugsmiais. Jie nori kiti kitiems padėti. Tai čia ir pasirodo ta gražioji Kristaus dvasia. Čia išsipildo Jo šventasis palikimas. “Iš to pažins jus, kad mano mokintiniai esate, jei kitas kitą mylėsite.”

Gaunami skaitlingi į “Laivą” laišškai labai aiškiai rodo, kad tos dvasios vis daugiau pasireiškia “L.” skaitytojuose.

Štai vienas laiškelis:

“Gerb. Leidėjai:

Gavęs “L.” num. 18 su dideliu nuliudimu skaičiau žinėlę apie žuvusį Kavaliauskienės sūnų ir jos mirtį. Susigraudinę tarėm “Amžiną atilsį” už jų sielas ir pasiskubinome išklaudyti jų intencija šv. Mišių, sukalbėti ražančių už mirusius ir aukoti gerų darbų nelaimėje esantiems.”

Prie šių žodžių pridėdami nauji dalykai, naudingi “L.” skaitytojams. Būtent, graži žinėlė iš Lawrence, Mass. Ji skamba taip:

“Tamas Morrissey, 10 metų vaikas, nuo nežinomų priežasčių nupuolė nuo kojų, paliego ir visas iškrypo. Jis mokėsi paraplijimėje mokykloje. Nuo spalio m. 1928 m. jis negalėjo daugiau lankyti mokyklos, nes nepajėgė nei iš kambario iš-eiti.

Spezialistai daktarai negalėjo suras-

ti ligos priežasties ir nesugebėjo vaiko pagydyti.

Nelaiminga motina, išsėmus žmogiškas priemones ir nepagelbėjus savo kūdikiui, puolėsi prie Dievo šventųjų, būtent, šv. Teresės Mažosios Gėlės.

Ji meldė jos iš visos savo motiniškos širdies, kad išgydytų jos sūnų, jei tokia Dievo valia.

Nesenai, vieną rytą, parėjus iš bažnyčios, randa savo vaiką bevaikščiojantį po kambarį. Palaikė jį dar kelias dienas namieje, bet matė, kad vaikas visiškai sveikas. Pasiuntė jį vėl mokyklon.

Daktaras Francis A. Cregg, kuris gydė tą vaiką, pareiškė, kad jis nesuranda, kas būtų jam gražinės sveikatą. Tiek sakosi žinąs, kad taip padarę ne jo ir ne kitų daktarų teikiami vaistai.

Motina tvirčiausia tiki kad šv. Teresė išprašė sveikatą jos sūniui.

Pr. Starinskas iš S. Boston, Mass., prisiuntė šias žinėles, kad nelaimingosios motinos jomis pasinaudotų ir kad katalikai nepamirštų šventųjų ir melstųsi prie jų.

Ar ne auksinė to žmogaus širdis, kuris ir savo malda ir savo žinėlėmis nori visiems pagelbėti. Jam sunku rašyti. Jo parsidirbus ranka dreba, bet jo širdis liepia jam viską nugalėti ir gera daryti.

Teauga panaši visa “Laivo” šeimynėlė.

Kolegijos Remėjai:

J. Juselis Bayonne, N. J.	5.00
A. Vildžiunas Chicago, Ill.	3.00
J. Kremauskaitė Chicago, Ill.	3.00
K. Činelienė Sheboygan, Wis.	3.00
M. Grubinskienė So. Boston, Mass.	3.00
Katr. Valaitė Baltimore, Md.	3.00
M. Kerutė Northampton, Mass. ..	3.00

Ant. Fredrikas Dayton, Ohio	3.00	Elena Ropienė Swyaerville, Pa. . .	3.00
Ig. Kazlauskas Dayton, Ohio	3.00	E. Steponaitė Cicero, Ill.	3.00
Daytono Lietuviai Daytono Ohio	3.00	Ant. Stankus Chicago, Ill.	3.00
O. Augustinavičienė Shenandoah, Pa.	3.00	J. Simanavičius Chicago, Ill. . . .	3.00
Br. Kasparaitis Chicago, Ill.	3.00	Elz. Paulienė Chicago, Ill.	3.00
El. Sulgaitė Cicero, Ill.	3.00	Zofija Balzekienė Chiigo, Ill. . .	3.00
A. Kerulis Worcester, Mass.	3.00	Pran. Šaltienė Chicago, Ill.	3.00
M. Yeckevičienė Sheboygan, Wis.	5.00	Magd. Sirunienė Chicago, Ill. . . .	3.00
Ona Šambarienė Aurora, Ill.	3.00	Jon. Jareckas Lawrence, Mass. . .	15.00
Pr. Petruškienė Waukegan, Ill. . .	3.00	Juozas Jančius Lawrence, Mass.	2.00
Mar. Kuzminskienė Waukegan, Ill.	3.00	Mik. Kašetienė Lawrence, Mass.	3.00
Kaz. Burba Waukegan, Ill.	2.00	J. Baronas Lawrence, Mass.	3.00
Waukegano M. K. Rem. 34 skyr.	3.55	Ona Klimašauskienė Lawrence, Mass.	3.50
S. M. Zdanis Oakville, Conn.	5.00	Mar. Gruzinskaitė Lawrence, Mass.	3.00
Mar. Zalonienė New Britain, Conn.	3.00	Elz. Dovydonienė Lawrence, Mass.	3.00
22 sk. iš Bridgeport, Chicago, Ill.	45.00		
Bol. Sekleekis Chicago, Ill.	3.00		
Dar. Tamošiūtė Chicago, Ill. (LPB)	50.00		
J. Kvietkauskas Grand Rapids, Mich.	5.00		

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

TORONTO, KANADA. *Iškilmės.* Šv. Jono Kr. parapijos bažnyčioje Sekminių nedėdieny gerb. klebonas laikė iškilmingas pamaldas, per kurias pašventino šv. Teresės paveikslą. Procesijoje dalyvavo gražus būrelis mergaičių. Žmonių buvo pilna bažnyčia. Visi meldėsi prie Viešpaties Dievo, prašydami atsiuntimo Dvasios Šventos.

Visus matantis.

DETROIT, MICH. — L. Vyčių darbuotojas Jurgis Bilaitis atsisveikino su Detroitu ir išvažiavo Lietuvon geg. 18 d. Išleistuvių puotos metu kalbėjo gražiai kun. I. F. Boreišis, klebonas, o taipgi žymus Detroito lietuvis advokatas J. P. Uvikas.

CLEVELAND, OHIO. — Aušros Vartų moterų dr-ja suruošė Motinų Dienos paminėjimą. Programos žymią dalį išpildė mūsų garsūs muzikai Čižauskai su A. Grigiute ir O. Pukeliute. Programa sudaryta labai graži. Žmonių buvo daug. Draugijai liko pelno apie \$130 dol. Lauksime

daugiau panašių iškilmių.

BROOKLYN, N. Y. Angelų Karalienės parapija susilaukė naujo dvasios vado J. M. kun. J. Balkūno. Jisai dar neseniai gryžo iš Denvel, Colo. Buvo išvažiavęs pataisyti sveikatos. Linkime ilgiausių metų ir geros darbuotės šioje parapijoje.

Antanėlis.

NEW PHILA, PA. Visur yra gerų žmonių ir pas mus jų nestoka. Į kiekvieną žymesnį tautos reikalą atsiliepiama gausia auka. Sužinoję, kaip yra svarbu pagelbėti Lietuvos ateitininkams, jiems savo rūmus įsirengiant Kaune, mūsų kolonijos žmonės sudėjo arti \$300 dol. aukų. Taipgi neatsiliksimė nuo kitų kolonijų ir Išeivijos reikalus remiant, o ypač Bernaičių Kolegiją.

Pr. Gudynas.

DAYTON, OHIO. Kolonija atgijo, susitvarkė ir veikia smarkiai. Energingai darbuojasi naujas mūsų klebonas kun. S. Bystrais. Visi laikosi vienybės ir kiek galėdami gelbsti mokėti už skolas nuo-

šimčius. Daug čia darbuojasi A. Freitakis, Augaitės, Grincevičius, Augustauskai, Senkevičiai, Bartkai, Velišienė ir daugybė kitų.

Svečias.

PHILADELPHIA, PA. *Misijos*. Šv. Andriejaus parapijoj šv. Misijos baigęs 19 d. gegužės, š. m. Gerb. misionierius, kun. Dr. J. Vaitkevičius, per dvi savaiti mokino žmones išganingų dalykų. Gražūs pamokinimai ne vieną paklydėlį atvedė į tiesos kelią.

Dieve duok misionieriui sveikatos taip kilniame darbe.

Paukštė.

ESPLEN PGH., PA. Vakarėlis, kuris buvo surengtas pagerbimui gerb. kun. J. Vaišnoros vardo dienoj, birželio 23 d., puikiai pasisekė. Nors karštis buvo begalinis, vienok žmonių prisirinko pilnutė svetainė, kas rodė kad žmonės atjaučia vaikų ir seserų darbą. Į vakarą dar atsilankė ir gerb. kapelionas su sesutėmis iš vienuolyno. Minėtas vakaras pelno davė \$108.85 ir visą didžiai gerb. klebonas kun. J. Vaišnoras, pasitaręs su komitetu, paaukavo sesutėms.

Lai gyvuoja mūsų mylimas ir gerb. kun. Vaišnoras, o sesutės, būdamos dėkingos savo geradariui, sykiu su parapijonais siųs pas Aukščiausiąjį savo maldas, meldamos palaimos jam ir parapijai. Visiems dėkingos

Sesutės Šv. Pranciškaus.

CHICAGO, ILL. *Marquette Park*. — Šv. P. M. Gimimo parap. klebonui, gerb. kun. A. Baltučini leidus, birželio 23 d. įvyko rinkimas ankų šiaurės Lietuvos nukentėjusiems dėl nederliaus.

Viso sudėta \$76.00. Širdingai ačiū visiems aukotojams, gerb. kun. Baltučini ir parap. komitetui.

Pinigai įduoti Kat. Fed. Vak. Centro kom. kasininkui B. Nenartoniui.

J. A. Mickeliūnas.

ROCKFORD, ILL. Liepos 4 d., nepaprastą dieną, Toje dienoje įvyko pašven-

tinimas naujosios mokyklos ir bažnyčios kertinio akmens.

Buvo didelė iškilmė. Draugijos dalyvavo in corpore. Šiaip liuosųjų žmonių susirinko daug. Pašventinimo apeigas atliko Jo Malonybė pralotas F. F. Connor.

Po pašventinimo kereinio akmens, ten jau prie bažnyčios darže buvo vaišės. Kad jos būtų sėkmingiausios, tai O. Naujunienė, S. Valiulienė smarkiai ruošėsi. Be to, padėjo A. Spiekienė ir K. Malinauskienė.

PHILADELPHIA, PA. *Pirmas piknikas naujam parke*. Šv. Kazimiero parapijos pirmas piknikas buvo 23 d. birželio naujam lietuvių parke, kuriam duota vardas "Gedimino kalnas." Balsuojant už vardą, vyrai moteris nusvėrė. Jei būt buvę daugiau moterų, tai parkas buvęs pavadintas "Birutės kalneliu."

Žmonių piknike buvo apie 10 tūkstančių. Vienų automobilių buvo apie 1,000. Labai gražiai lietuviai pasirodė svetimtaučiams.

Vieta labai graži, ant kalno, gražiam miške; čia pat upė bėga, galima žuvalti, maudytis, laiveliais pasivažinėti.

Paukštalis.

PHILA., PA. Šv. Kazimiero parapijos klebonas, gerb. kun. J. J. Kaulakis šiomis dienomis atsisveikino su savo parapijonais, kuriems per 30 metų darbos. Išgirdus tokią naujieną ne vienam ašaros veidą suvilgė ir širdis suskaudėjo.

Visi parapijiečiai prašo Dievo laimingos kelionės į Romą ir tikro poilsio savo gimtam krašte, Lietuvoj.

Visi Philadelphijos lietuviai lauks kun. Kaulakio sugrįžtant.

F. A. Condrot.

OAK FOREST, ILL. Birž. 23 d. chiegietis Jonas Molis su savo šeimo aplankė Joną Rusteiką ir kitus lietuvius; prieglaudos parke ant pjėvos pavaišino vargdienius ir pinigais sušelpė, už ką vargdieniai jiems yra labai dėkingi. J. L.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kaip kalbamas pranešikoniskasis 7 dalių ražančius? *N. S-nė.*

ATSAKYMAS. — Tas ražančius arba karunka yra Septynių Švenčiausios Panelės Džiaugsmų. Jį kalbant reikia prisiminti pirmiausia pirmąjį Džiaugsmą ir kalbėti ant didžiojo žirnuko “Tėve mūsų”, o ant mažųjų “Sveika Marija,” pasakui prisiminti antrąjį Džiaugsmą ir vėl Tėve mūsų ir Sveika Marijas ir taip iki galui.

Maldaknygėse, ypač “Šaltinyje” galite rasti išskaičiuotus visus tuos 7 Džiaugsmus.

KLAUSIMAS. — “Viešpaties Maldoje” yra žodžiai: “Ir nevesk mus į pagundą...” Tai Dievas veda į pagundą?

P. M—as. Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. — Tuos “Viešpaties Maldos” žodžius kalbant, reikia turėti mintį, kad Dievas nevestų mus į sunkius bandymus. Į bandymus Dievas veda. Jis bandė Abraomo tikėjimą ir klusnybę liepdamas aukoti vienatinį sūnų. Dievas bandė šventuosius.

Dievui tas bandymas nereikalingas, bet jis reikalingas pačiam žmogui. Tik bandymuose pasirodo žmonių gerumas, jų dorybės ir t.t.

Mes prašome, kad Dievas aplenkų mus su sunkiais bandymais.

Įvairios pagundos, kurios mus gyvenime ištinka, yra mums didelis vargas. Kad ir ne Dievas mums jas duoda, bet Jis kartais jas leidžia turėti, kad mes išsibandytume save ir pamatytume, koki menki esame ir kaip reikalingi Dievo pagalbos.

Todel meldžiame Dievą, kad mus nuo tokių sunkių ir varginančių pagundų saugotų ir kad padėtų mums jas nugalėti.

KLAUSIMAS. — Ar yra nuodėmė neklausyti savo vyro ir eiti:

1. dirbti parapijos ir draugijų vaka-

rienėse;

2. rinkti aukų badaujantiems Lietuvoje;

3. patarnauti ligoniams sielos ir kūno reikaluose;

4. eiti šiokiuje dienoje į bažnyčią ir t.t. Mano vyras nuo visa to mane draudžia ir sako, kad man už tai yra nuodėmė? “L.” Skaitytoja. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Visi viršminėti darbai yra geri ir juos dirbti negali būti nuodėmės, jei tik iš kitų aplinkybių nebūtų čia tavo kaltės.

Tavo būtų kaltė ir nuodėmė, jei dėl tų gerųjų darbų apleistum tiesiogines savo luomo priedermes. Būtent, jei delto paliktum savo namus netvarkoje ir nešvaroje; jei apleistum savo vaikus; jei nepagamintum savo šeimynai į laiką valgio ir t.t.

Be to, jei dėl tų tavo darbų vyras kelia didžiausią “ergelį” ir gal būt sunkiai rūstiną Dievą, tai geriau, kiek galima, nuo tų darbų susitūrėti, o kitais gerais darbais Dievui tarnauti.

KLAUSIMAS. — Kad pirmieji tėvai nebūtų nusidėję rojuje, iš kur būtų žemė prisipildžius žmonių? P. M. Waterbury.

ATSAKYMAS. — Iš kur atsirado Adomas ir Jėva, iš ten būtų galėję atsirasti daugiau žmonių. Ar tai su Adomo ir Jėvos sutvėrimu išsibaigė Dievo galybė tvirti daugiau žmonių? Tai viena.

Antra. Yra kvailiausias aiškinimas Šv. Rašto, manant pirmuosius tėvus nusikaltus paleistovybe. Pirmųjų tėvų nusikaltimą taip aiškina, kurie patys tuo žvilgsniu ne ysiškai švarūs.

Pirmiesiems tėvams sugyvenimas moterystėje nebuvo uždraustas. Jiems buvo pasakyta “augkite, dauginkitės ir pripildykite žemę.”

Jiems buvo uždrausta valgyti vaisius nuo medžio pažinimo gero ir blogo.

“Kristaus Patarimų Keliasis”

Jau daugiau kaip pusė metų telpa kiekviename “Liave” dvasinio turinio straipsniai, parašyti kun. K. Matulaičio, Marijono. Keletas žymesnių žmonių ragina išleisti tuos straipsnius “KRISTAUS PATARIMŲ KELIAIS” atskira knyga. Ji turėtų apie 200 puslapių. Panašios knygos, apimančios visą krikščioniško gyvenimo pradžią, dvasinio gyvenimo vystymąsi ir priemones tobulėti, lietuvių kalboje neturime. Knyga tikrai būtų visiems naudinga. Jos vertę gali suprasti visi, kurie šiemet “Laivą” skaitė. Bet knygai išleisti reikia pinigų. Kun. K. Matulaitis jų neturi, o Marijonų Kongregacija, pati apsunckinta kitais darbais ir reikalais, negali visa viena pakelti. Todėl sumanyta kreiptis į visus “Laivo” skaitytojus, pasiuliant užsisakyti pirma laiko “Kristaus Patarimų Keliasis” knygą papiginta kaina.

Knygos kaina bus 50c tiems, kurie iškirps iš “Laivo” šį kuponą ir skubiai jį prisiųs. Kiti mokės \$1.00. “Laivo” skaitytojas gali užsisakyti vienu kuponu iki 10 knygų, kurias galėsite išdalinti dovanų giminėms. Pinigus siųskite money orderiais, arba banko čekiais.

Iškirpkite šį kuponą, aiškiai parašykite savo adresą ir siųskite:

“Laivas” 2334 So. Oakley Ave.
Chicago, Ill.

Šiuomi užsisakau egz.
“Kristaus Patarimų Keliasis”

ir prisiunčiu už knygą \$.....c.
Atspausdinę pasiųskite:

Vardas

Gatvė

Miestas

Valstybė

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

“DRAUGO” PIRMAS PIKNIKAS 14 LIEPOS DIENĄ 1929 M.

ČERNAUSKO DARŽE,
Justice Illinois, 79 ir Archer Ave.
VISI IŠBANDYSIME SAVO LAIMĘ

“Draugas” remia katalikiškas organizacijas, draugijas, parapijas ir biznierių, užtat tikisi, kad ir “Draugą” visi nuoširdžiai paremsite.

1085181

~~10283~~